

Bajta je v zadnjem času na bistveno nižjem nivoju kot je bila nekdanj. Kaj hočemo, tako pač je, če celotna spletna stran temelji na prostovoljnem angažmaju sodelujočih. Z leti usiha zagnanost, entuziazem, sodelujoči pa nenazadnje dobijo drugačne prioritete v življenju, redki srečneži celo službe. Vendar je z vsakršnim delovanjem postavljena letvica. Ljudi ne zanima, s kakšnimi viri produciraš vsebine, zanima jih kakšne so te vsebine. Če so dobre, jih berejo in jim sledijo, če so slabe jih slej ko prej nehajo brati. Ne rečejo – ok, saj fantje in dekleta za svoje delo niso plačani, zato se mi zdi tudi to kar je okej, bral bom slabe vsebine – nihče ni tak mazohist. Nekatere stvari se enostavno pričakujejo, ker je letvica v nekem trenutku postavljena na določeno višino. Pravilno je, da postavimo letvico in pravilno je, da od vsake stvari zahtevamo, da izpolnjuje naša pričakovanja.

Bajto bi lahko vmes mimogrede zaprli ter napisali, da nimamo več energije za letvico, pa je nismo, predvsem zato, ker so tudi v času 'zatona' Bajte občasno na splet prihajali precej kvalitetni avtorski izdelki ali ideje. Ko so nam ljudje govorili, da ni več tako kot nekoč, smo rekli, res je, ni več tako kot nekoč (pa ne da je bilo takrat perfektno), to nam je jasno, to je res, kritika je povsem upravičena, to dolgoročno ne pelje nikamor. Nihče ne trdi, da forum ni povsem mrtev, ter da že kar nekaj časa (razen nekaj kolumn in sporadičnih dobrih člankov) nismo objavili kvalitetnega novinarskega prispevka s kritično vsebino.

No, saj bistvo je drugje. Potrebno je znati prenašati kritiko, in sam osebno z lahkoto priznam, da je moj angažma pri Bajti zavestno do kurca in da je tudi kvaliteta medija bistveno slabša kot je bila – pa ne zaradi mene, ampak nasploh zaradi padca v kolektivu.

Na žalost je na Koroškem in tudi drugod postalo simptomatično, da nihče več ne prizna, da je kaj naredil do kurca. Trepljanje po ramah, hvala, neiskreni nasmehi, besede in spodbude so nekaj običajnega in vsakdanjega. Nekateri se trepljajo po ramah, v resnici pa bi sogovornika najraje poslali v k****. Ko se pojavi kdo, ki na kakršenkoli način kritizira ima dve možnosti. Prvič, da mu rečejo, da naj naredi sam bolje in drugič, da je tarča osebnih diskreditacij. Običajno pa kar oboje. O kakšni samorefleksiji lastnih dejanj in potez navadno ni ne duha ne sluha.

Novinarka napiše kritičen članek o nekem projektu, vsi v jok, vsi razočarani, kako da se ne ceni njihovega truda, to je osebni napad, kakšna katastrofa da je to, kako nekateri niso zadovoljni z ničemer, kako nekateri samo nergajo, pa saj ne veste kaj delate, bedastoče kvasite, novinarji, vi škodljivci.

Nekdo na obskurnem forumu napiše, da mu program v neki kulturni instituciji ni všeč oziroma da nazaduje. Spet vsi v jok, kako da je to sploh mogoče, potem pa vi naredite bolje, kakšne neumnosti kvasite, gospod, tega vašega foruma sploh nihče ne bere, kdo ste sploh vi, joj, joj, pa tako se trudimo, kako ste nesramni.

Babica napiše v pismo bralcev da jo moti uporaba tuje besede za nek projekt. Spet vsi v jok, kako si stara baba dovoli sploh kaj srati po naši glavi, bog ne daj, stari ljudje ne vedo za kaj gre, ah saj nima veze, tako pač je, briga nas, mi smo svoje naredili dobro in super.

Dnevno rastejo arhitekturne stvaritve, barve fasad, ki žalijo pokrajino v kateri stojijo in ljudi, ki tlačijo zemljo v tej isti pokrajini, seveda, kaj pa vas briga kakšno fasado imamo, da vas ni sram, da se takole vtikate, z ničemer niste zadovoljni, to so načrtovali veliki arhitekti, da boste vedeli, to je estetika, kdo ste vi, da boste sodili o čemerkoli, če vam pa ni kaj všeč, pa kar spizdite, lepo prosim.

Manjšina se čudi programu na prireditvah po občinah, kaj pa vi veste kako se kaj dela, če vam pa kaj ne paše pa ne hodite, ljudje hočejo točno to, mi že vemo kaj hočejo, vsako leto razvijamo naše festivale in dodajamo nove stvari, kaj pa vi naredite, bore malo, ne, samo nekaj bi nergali, naredili pa nič.

Kot je nekoč zapisal neki kolega. Parafrazirano: če nekaj kritiziram, še ne pomeni, da moram zdaj sam pri priči sodelovati pri zadevi, še manj, da jo lahko sam naredim boljše. Kritika pač pomeni, da je nekaj narejeno slabo. In v večini primerov taisti kritik ni v funkciji, da bi neke zadeve lahko delal boljše – ampak če je uporabnik nečesa si mora vzeti pravico do konstruktivne kritike.

Jasno je, da če imate vi doma v svoji dnevni sobi krivo mizo in pridem jaz k vam in vam rečem,

Prispeval Igor Ranc

Petek, 09 September 2011 09:55

ja, gospa, vi ste pa res pritisnjeni, krivo mizo imate v dnevni sobi, presneto gospa, ste upravičeno užaljeni. Kdo pa sem jaz, da vam bom govoril, da v svoji dnevni ne smete imeti krive mize. Moja kritika je v tem pogledu neupravičena. V kolikor pa imate lokal, v katerem bi prodajali pijačo, in imate tam postavljeno krivo mizo, vas upravičeno kritiziram. Seveda noben gostinec ni dovolj nor, da bi v lokal namenoma postavljaj krive mize. Ali pač.

Primate se za revolver, ko vam nekdo, ki dela v javni sferi reče: »Pridi in naredi boljše ali pa ne kritiziraj.«

»Dame in gospodje vseh vetrov, dvignite malo letvico, prosim. Kliče vam realnost v pozdrav.«